

VECKOBLADET

2019:31

191025

45:e årgången

Ja, då är det väl höst nu av Karin S.

Ja, då är det väl höst nu
Ja, det ser så ut
Gräsmattorna är gröna
Måste man klippa dem så ofta?
Som vanligt satt jag i min rullstol
insvept i min filt
Men jag hade gärna gått
Kan jag?
För inte så länge sedan
kunde jag gå
runt alla dammarna.

Friday for Future alla fredagar

Välkomna på demonstration för klimatet, *varje fredag* någon gång mellan 10- 13 på Stortorget.

Filmvisning

Hans Dahlbäcks film *Vänskapens hus- om ett kulturminnesmärke och helande verksamhet* har premiär i Vänskapens hus, Bredgatan 19, lördagen den 26 oktober klockan 19.30. Kommunen hotar att lägga ner Vänskapens hus. Välkommen till ett besök!

Miljöseminarium:

Lokalt miljöarbete - historiskt perspektiv och framtidsvision

Föredrag om lokalt miljöarbete av Högni Hansson fd miljöchef under 38 år i Landskrona och numera kursansvarig för miljö-inspektörsutbildning vid Lunds universitet.

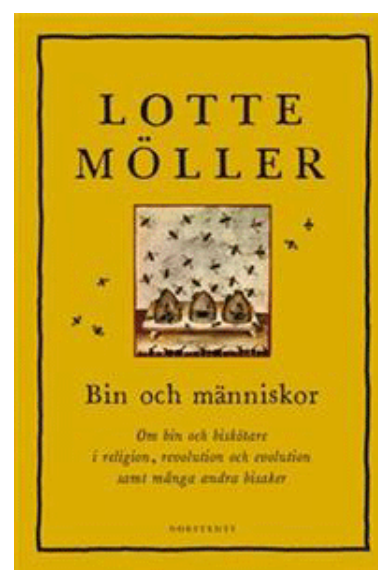
Högni kommer att reflektera kring det lokala miljöarbetets utveckling i Landskrona. Detta utifrån en kommun som haft en betydande andel av tung och miljöfarlig industri. Historiskt med stora tidningsrubriker som staden med stora utsläpp av bly från återvinningsföretag, stora utsläpp lösningsmedel från stadens alla tryckerier och kemiföretag samt återvinnings-företag som åtalas för brott mot miljölagstiftningen.

Tisdagen 29 oktober kl. 19, ABF Lund

Veckobladet gratulerar

Lotte Möllers bok *Bin och människor. Om bin och biskötare i religion, revolution och evolution samt många andra bisaker* har nominerats till Augustpriset.

Veckobladet gratulerar en medarbetare som i decennier bidragit med honung och bisting.

Kvintettens snusk i hemvården

Inför onsdagens möte i Vård- och omsorgsförvaltningen har tjänstemännen lagt fram förslag som ska räcka till neddragningar på 10 miljoner.

Städning ska utföras endast var tredje vecka i stället för varannan som nu.

Tvätt av kläder blir det i fortsättningen varannan vecka i stället för var tredje.

Kvintetten röstar unisont för förslaget.

”På tre veckor blir det väldigt snuskigt och det är ovärdigt att städning sker så sällan”, menar Martin Stensson, V.

”Självklart kommer vi feminister yrka avslag på ett så dåligt förslag”, twitterar Maja Grubelic, F!.

Kvintetten fick igenom snuskbeslutet på gårdagens möte med Vård- och omsorgsnämnden så från och med år 2000 får de hjälpbehövande städning var tredje vecka i stället för varannan och tvätt varannan vecka i stället för varje.

Hela kvintetten röstade för, S, V och F! röstade emot. MP la ner sin röst.

Vid tidigare möten har nämnden bland annat lagt ner Nibblegården och höjt priserna på kommunens restauranger från 42 till 55 kronor.

Det blir en hård vinter för de vårdbehövande när de vågar sig ut ur sina ostädade bostäder klädda i sina smutsiga paltor.

Fler effektiviseringar, som det kallas, väntar. Bland annat kommer de att få abonnera på sina hjälpmedel.

Helsingborgsdialekter av Lucifer

Vad tråkigt att Margot Wallström lämnade posten som utrikesminister Hon har ett idealistiskt drag i sin personlighet och sådant är man inre bortskämd med. Med henne försvann också motståndet mot försvarsminister Hultqvist som tycks vara sysselsatt med att knyta upp Sverige till USA när det gäller både kärnvapen och övningsverksamhet.

Jag vet inget om vår nya utrikesminister Ann Linde, men jag har mina dubier. Till hennes förtjänster hör dock att hon är från Helsingborg och talar en intagande Helsingborgsdialekt med mycket fylliga diftonger. Med Helsingborg är det nämligen så att där talas två skilda dialekter.

Ann Linde talar den variant som kan sägas peka åt mitt-Skåne, Säg t.ex. “Ekebybossen”, Jag talar i princip likadant.

Den andra varianten kanske kan kallas Nordvästskånsk. Den drar åt Ängelholmshållet och utmärks av sitt speciella sätt att uttala bokstaven *u*. Man kan t.ex. använda ordet *buss* som testord. För att få det här uttalet ska man skjuta fram läpparna och truta. Säg t.ex. *Ekebybyssen* och du kommer att märka skillnad från det mera bondska uttalet *boss*.

Ja, så enkelt är det att bli dialektkännare.

Missförstånd om falluckor och om nämndordförandens makt av Ulf N

I Sydsvenskan den 23 oktober berättar tekniska nämndens ordförande Jan Annerstedt (FNL) att han vid nämndsammanträdet dagen innan skulle ha varit beredd försöka bryta mot kommunallagen och vägra ta upp ett förslag till beslut.

Aktiv hastighetsbegränsning

Bakgrunden är följande: Nämnden beslutade efter yrkande från Karin Svenssons Smiths (MP:s) att ”prova möjligheten att installera aktiv hastighetsdämpning i Genarps tätort”.

Med aktiv hastighetsdämpning avses i första hand s k falluckor. En sådan fallucka fungerar så att när ett motorfordon kör fortare än den högsta tillåtna hastigheten öppnas en lucka i vägen. Det blir helt enkelt ett hål på några få centimeters djup. Motorfordonet skadas inte, men det blir en rejäl omskakning av fordonet, som gör att föraren i framtiden nog tänker sig för flera gånger innan hen kör för fort igen över en aktiv hastighetsdämpning.

Missförstånd om förslagets innebörd

I efterhand visar det sig att nämndordföranden inte förstått att det rört sig om s k falluckor eller liknande. Och nu säger Annerstedt till Sydsvenskan:

– Det nämndes inte alls att det skulle vara falluckor... Hade det kommit upp så hade jag absolut inte ställt det under proposition, jag hade absolut inte tagit upp det.”

Det är turligt för Annerstedt att han inte förstod innebörden av Karins yrkande. För en nämndsordförande kan inte vägra att ställa proposition på ett förslag, dvs ta upp det till omröstning. Undantaget är om förslaget strider mot lagen, eller om det är ett helt nytt ärende. Och Annerstedt tillägger:

”Att falluckor skulle vara aktuellt i Lunds kommun under min tid på tekniska nämnden, det kan jag dementera direkt.”

Missförstånd om befogenheter

Beslut om hastighetsdämpande åtgärder eller andra åtgärder i kommunens gatu- och vägnät tas inte enbart av tekniska nämndens ordförande. Det är givetvis nämnden i sin helhet som tar sådana beslut. Uppenbarligen misstolkar Annerstedt en nämndordförandes befogenheter och vill ge sig själv en makt som han inte har.

Apropå ”Skönhetsrådet” av Skönhetstörstande

Skönhet är väl inte det man först förknippar Lund med, men Ann Schlyters utmärkta artikel i VB fick mig att skriva några rader.

1. Springvattnet på Mårtenstorget. Härom året lyckades vi undgå ett förfärligt bygge av ett monument av en dansk konstnär på Mårtenstorget. Vi ville se vatten i stället och fick ett

springvatten som sipprar från mellan stenarna. Charmfullt, uppfriskande och uppskattat av lundaborna! Nu har det dessvärre byggts ut med hjälp av ett komplicerat system av rostfria räcken. Det ser hemskt ut.

Låt oss slippa dessa räcken. Ta i stället och rensa bort löv och avfall så att det inte svämmar över och rinner nerför cykelstigen!

2. I Veckobladet nämnde vi för några år sedan glipan i husraden på Södergatan vid Vårdcentralen till Lunds tristaste plats. Där har kommunen agerat genom att ställa upp tre bassänger i rostig stålplåt fyllda av jord och fula växter. De har inte gjort platsen trevligare.

Vad som behövs är förmodligen några sittgrupper och ett antal meterstora krukor med träd och buskar. Då skulle man i varje fall bryta torget/platsens ödslighet.

Eller varför inte en kiosk mitt på där man kunde köpa cigaretter, kaffe och wienerbröd, Kvällsposten eller något annat onyttigt?

Apropå Bertil Egerös artikel Kriget och klimatet i VB 30

I artikeln *Battle Scars* i *New Scientist* redovisar Jan och Mateusz Zalasiewicz de spår som lämnas enbart av krig och vapen. Tusentals miljarder skott har avfyrats i mänsklighetens historia och de flesta ligger kvar i mark och vatten.

En *triljon* kulor har skjutits bara sedan andra världskriget. Man vet ganska väl hur kulorna sönderfaller. Blyet oxiderar och korroderar så att skotten lämnar fickor i blymineraler i jorden. Hela planetens yta har tusentals kulhål per kvadratkilometer. I oräkneliga generationer kommer de geologiska spåren att bestå. När namn som Somme, Verdun, Dien Bien Phu, Aleppo har glömts bort och de människors liv som offrades inte längre är kända av någon kommer massmördandets molekyler fortfarande att flöda stilla genom jordskorpanns översta skikt som en

signatur för det vi ännu kallar mänskligheten.
Sverker Sörlin, *Antropocen*, Weylers 2017.

The US military alone is, according to the union of Concerned Scientists, the largest consumer of oil in the world.

Naomi Klein, *On Fire*, Penguin books, 2019

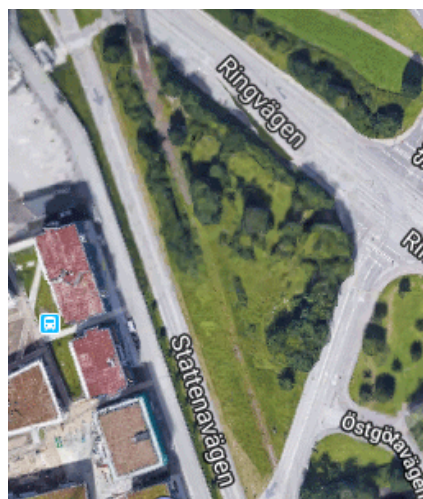
VB hoppas kunna recensera boken nästa vecka.

En söndagspromenad i Klostergården av Gunnar Stensson

Klockan slog två. Intresset för den lilla söndagspromenaden runt Klostergården verkade begränsat, men just som jag skulle ge mig iväg dök tre ungdomar upp. Studenter, visade det sig. Jag uppfattade inte deras namn. En av dem skulle flytta in i Arena-toppen om någon månad.

De kunde vara mina barnbarn. De var insatta i översiktsplanen och intresserade av Klostergården. Typiskt 60-talsområde, sa killen med glasögon. Visst inte, invände tjejen (lång, svart hår). Det är en trädgårdsstad. Vad då? sa killen. Ett samhälle med skola, centrum, butiker, post, bibliotek och kyrka. Och parkeringsplatser i utkanten. Ett område för hemmafruar då, hånade tjejens smale bror. Tjejen fnyste. Det är bra för alla. Fin park och bilfritt.

Så där höll de på. Konstaterade att Arenan är något helt annat än en trädgårdsstad fast den hårda torgytan kallas Central Park. Pratade om förtätning, om skidbackehuset som styckades, om fotboll och gym. Om den nya Klostergårdsstationen. Fem minuter härifrån.

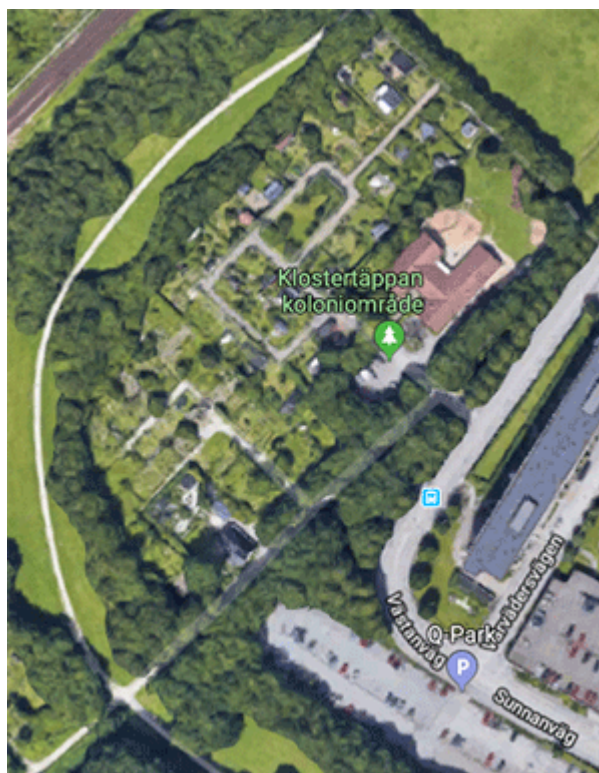

”Dom ska bygga på den där tomten också”, sa jag och pekade på den trekantiga gröna ö som benämns *Stattenaparken* (vilket ingen människa vet) och ligger mellan Södra ringen och Stattena-vägen. Vi går dit, sa tjejen.

Vi gick nerför trappan och sprang över den hårt trafikerade Stattenavägen. Backen upp till det gamla järnvägsspåret var brant. Vi måste hjälpa varandra. Stattenaparken var helt igenvuxen. ”Jag minns när här fanns fina odlingslotter”, sa jag. Nyponbuskarnas törnen fastnade i kläderna. Snygg utsikt över Skidbackehuset, sa tjejen. Ett femvåningshus var snart klart och de hade redan börjat på nästa. Det går fort med monteringsfärdiga byggelement.

”Klostergården är redan förtätat”, sa jag när vi passerat Nordanväg och gick nedåt Östanväg. ”Det där var en parkeringsplats och husen längs Stattenavägen har kommit till trots trafikbullret. Extra isolerade. Och takvåningarna där borta byggdes för tio år sen”.

Vi kom ner till Sunnaväg. ”Området mellan Stattenavägen och Sankt Larsvägen ska bebyggas”, sa jag. Får jag titta på kartan, sa tjejens långsmale bror. Men dom ska ju bygga på parkeringshuset vid Sunnaväg 1 också. ”Dom ska bygga på alla fem parkeringshusen”. ”2006 föreslog byalaget att dom skulle bygga där i stället för på Bup-tomten vid Höje å.”

Den smala remsan med parkeringsplatser mellan husen och Sunnaväg då, ska dom bygga där också? sa tjejen. Då får dom som bor där ju sikten skymd. Och Sunnaväg blir som en stadsgata. Det är den redan, sa killen med glasögonen.

Vi kom till parkeringsplatsen vid Vårdädersvägen. ”Den ska också bebyggas”, sa jag. Där står många bilar, sa killen med glasögonen. Här är alldeles för många parkeringsplatser, sa tjejen.

”I förlängningen härifrån har dom ritat en väg som ska gå förbi järnvägen”, sa jag. ”Kom!” Vi gick genom buskagen och kom ut på Flackarpsvägen, strax söder om det vita gamla Källbyhuset. En grind ledde in till några gamla odlingslotter. ”Här ska vägen gå”, sa jag. Sedan klättrade vi över ett staket och fortsatte till den öppna slänten norr om Källbymöllas odlingslotter. Jag pekade:” Vägen ska fortsätta på andra sidan järnvägen”. Då kommer den intill Källby pumpstation, sa tjejens bror. Vi går dit.

När vi gått under järnvägen till andra sidan klättrade vi upp på den stora platån där pumpstationen ska ligga. ”Det där är grusmassorna från dammbygget på 1930-talet”, sa jag. På platån var det fullt med nyponbuskar med röda nypon.

Vi återvände till Klostergårdssidan av spåren. Det ser ut som om här ska komma en snabbcykelbana, sa tjejen efter en titt på min karta. Rakt ner och över ån. Hur blir det?

Innanför buskarna skymtade Klostertäppans koloniområde. ”Kolonin får bli kvar liksom odlingslotterna i Källbymölla”, sa jag. Men där är ju låst, sa killen med glasögonen och skakade grinden. Det var det inte i somras, sa tjejen.

Vi gick uppför Västanväg. Lindarna lyste gula. Solen glimtade fram mellan molnen. Till vänster bredde de gröna fotbollsplanerna ut sig. Monokultur, fräste killen med glasögonen. ”Dom vill vi behålla”, sa jag. Jag pekade på Vårvädersvägen 4. ”Där bor jag”. Jag har spelat fotboll här, sa tjejens bror. ”Dom vill bygga längs Västanväg men behålla ett par av planerna”, sa jag. Klockan är tre, sa tjejen. Vi måste sticka nu. Och du är ju nästan hemma. Det är jag som ska flytta in i Arenatoppen. 11:e våningen. Vi ses.

Klostergårdens byalag: Uttalande om Fördjupningsplan Källby vid möte onsdagen den 23 oktober 2019

Vi uppskattar självfallet tillkomsten av Klostergårdsstationen och de mycket förbättrade kommunikationsmöjligheter som den medför.

Samtidigt vill vi minska de intrång i våra närbelägna naturliga grönområden som utbyggnaden av Källby kan medföra.

Vi begränsar oss i detta uttalande huvudsakligen till Klostergårdens och Arenans närområde.

1. Vi föredrar förtättningsalternativ 1 eftersom vi är särskilt angelägna att bevara så mycket som möjligt kring Höje å och dammarna.

Vi har i Klostergårdens byalag alltid förespråkat förtätning för att bevara naturliga grönområden, odlingslotter, koloniområden och åkermark nära bebyggelse.

Vi har alltid betraktat vår stadsdel som ett exempel på god förtätning.

2. Vi vill bevara det gröna stråket längs järnvägen på Klostergårdssidan som promenad- och cykelstråk. Det föreslagna snabbcykelstråket får inte störa promenader med barnvagnar, hundar, rollatorer och rullstolar.

Vi är emot buss- och bilkopplingar under järnvägen och till väg 108. Däremot är det viktigt att det finns goda cykel och gångförbindelser.

3. Vi uppskattar korpfotbollsplanerna som en viktig del av Klostergårdens friluftsstråk i anslutning till idrottsplatsen och önskar att sport- och idrottsverksamheten i området fortsätter och att utbyggnaden längs Västanväg begränsas.

4. Vi ser utbyggnaden av Arena-området med det i flera byggnader uppdelade Skidbackehuset längs Finalgatan och dess fortsättning söder om Nordanväg som en förtätning som ökar möjligheterna att bevara våra grönområden.

5. Vi menar att förtätningen söder om Sunnanväg mellan Stattenavägen och Sankt Larsvägen och liksom på parkeringsplatsen längst västerut måste ske med aktsamhet.

Byalaget föreslog 2006 att bostäder skulle uppföras ovanpå Klostergårdens fem parkeringshus i stället för den planerade utbyggnaden vid Höje å. Det är fortfarande en rimlig förtätning.

Däremot är förslaget att bygga på de smala parkeringsremsorna norr om Sunnanväg olämpligt eftersom det skulle skymma de boendes sikt söderut.

6. Vi vill att synpunkterna ovan tas i beaktande när beslutet om **FÖP Källby** antas och önskar att de också blir ihågkomna när planen förverkligas.

Onsdagen den 23 oktober 2019

Klostergårdens byalag

Gunnar Stensson, Colette Benjamine, Inga-Lena Sjöström, Elisabeth Kjellström, Marie Hegnelius, Ann-Britt Hansson och Jan Engvald